

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 12. septembrī *

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Absolūti spēkā neesamības pamati – 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā pastāvējusi ļaunticība

Lietā C-104/18 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2018. gada 13. februārī iesniedza

Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ, Stambula (Turcija), ko pārstāv *J. Güell Serra* un *E. Stoyanov Edisonov*, *abogados*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), ko pārstāv *J. Crespo Carrillo*, pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē,

Joaquín Nadal Esteban, ar dzīvesvietu Alcobendasā [*Alcobendas*] (Spānija), ko pārstāv *J. L. Donoso Romero*, *abogado*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši K. Likurģs [*C. Lycourgos*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre: L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 6. decembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2019. gada 4. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedumu *Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Nadal Esteban* (“STYLO & KOTON”) (T-687/16, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2017:853), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja tās prasību atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2016. gada 14. jūnija lēmumu (lieta R 1779/2015-2) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ* un *Joaquín Nadal Esteban* (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Athilstošās tiesību normas

- 2 Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), ar kuru atcelta un aizstāta Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris) (OV 2015, L 341, 21. lpp.), kas stājusies spēkā 2016. gada 23. martā. Pēc tam no 2017. gada 1. oktobra tā savukārt tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).
- 3 Tā kā apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšana, tāpat kā lēmuma par reģistrāciju pieņemšana un pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniegšana, notika pirms 2016. gada 23. marta, šis strīds ir jāizskata, ņemot vērā Regulu Nr. 207/2009 tās sākotnējā redakcijā.
- 4 Šīs regulas 7. pantā “Absolūta [Absolūts] atteikuma pamatojums [pamats]” bija noteikts, ka apzīmējumi, kuriem ir noteikti trūkumi, tādi kā pilnībā aprakstošs raksturs vai atšķirtspējas neesamība, nevar tikt reģistrēti kā Eiropas Savienības preču zīme.
- 5 Minētās regulas 8. pants “Relatīvs atteikuma pamatojums [pamats]” bija izteikts šādā redakcijā:

“1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē:

a) ja tā ir identiska agrākajai preču zīmei un ja preces vai pakalpojumi, kam reģistrācija pieprasīta, ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir aizsargāta agrākā preču zīme;

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme [sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja]; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi].

2. Šā panta 1. punktā “agrākas preču zīmes” ir:

a) šādas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms [Eiropas Savienības] preču zīmes saņemšanas pieteikuma iesniegšanas datuma, ņemot vērā, ja vajadzīgs, prioritātes attiecībā uz šīm preču zīmēm:
i) [Eiropas Savienības] preču zīmes;
ii) dalībvalstī reģistrētas preču zīmes [...];
iii) preču zīmes, kas reģistrētas atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kas ir spēkā dalībvalstī;
iv) preču zīmes, kas reģistrētas saskaņā ar starptautiskiem noteikumiem, kam ir sekas [Savienībā];

[...]

5. Turklāt, ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to registrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir registrēta agrākā preču zīme, ja attiecībā uz agrāku [Eiropas Savienības] preču zīmi tā ir [Savienībā] pazīstama un attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi tā ir pazīstama attiecīgajā dalībvalstī un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt.”

6 Regulas Nr. 207/2009 52. pantā “Absolūts spēkā neesamības pamats” bija paredzēts:

“1. “[Eiropas Savienības] preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretpasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu:

a) [Eiropas Savienības] preču zīme registrēta pretrunā 7. panta noteikumiem;

b) pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunprātīgi [ļauticīgi].

[..]

3. Ja spēkā neesamība ir pamatota tikai attiecībā uz dažām precēm vai pakalpojumiem, uz ko [Eiropas Savienības] preču zīme ir registrēta, īpašnieka tiesības paziņo par spēkā neesošām tikai uz šīm precēm vai pakalpojumiem.”

7 Šīs regulas 53. panta “Relatīvs spēkā neesamības pamats” 1. punktā bija noteikts:

“[Eiropas Savienības] preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretpasību lietas izskatīšanas procesā attiecībā uz pārkāpumu:

a) ja pastāv 8. panta 2. punktā minēta agrāka preču zīme un ir izpildīti 8. panta 1. vai 5. punkta nosacījumi;

[..].”

8 Regulas Nr. 207/2009 7., 8., 52. un 53. panta saturs, kas bija atbilstošs Regulas Nr. 40/94 7., 8., 51. un 52. panta saturam, tika pārņemts Regulas 2017/1001 7., 8., 59. un 60. pantā.

9 Regulas 2017/1001 71. panta 1. punktā ir noteikts:

“Pēc apelācijas pārbaudes attiecībā uz pieņemšanu izskatīšanai [pārbaudes pēc būtības] Apelācijas padome lemj par apelāciju. Padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai.”

10 Šīs regulas 72. pantā ir paredzēts:

“1. Pret Apelāciju padomes lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Vispārējā tiesa.

[..]

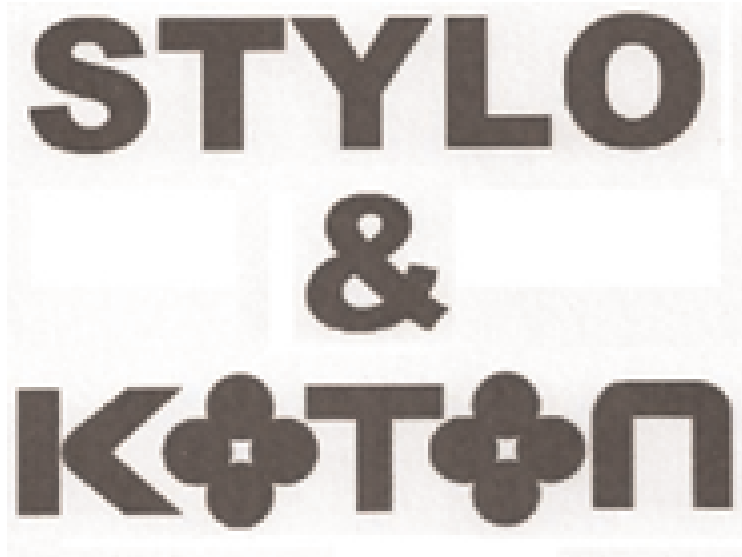
3. Vispārējai tiesai ir piekritība anulēt vai izmainīt apstrīdēto lēmumu.

[..]

6. Birojs veic nepieciešamos pasākumus, lai ievērotu Vispārējās tiesas spriedumu, vai gadījumā, ja par minēto spriedumu iesniegta apelācija, Tiesas spriedumu.”

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

- ¹¹ 2011. gada 25. aprīlī *J. Nadal Esteban* (turpmāk tekstā – “persona, kas iestājusies lietā”) iesniedza *EUIPO* pieteikumu reģistrēt šādu apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi:

- ¹² Šī reģistrācija tika pieteikta attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 35. un 39. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (turpmāk tekstā – “Nicas nolīgums”). Attiecīgās preces un pakalpojumi atbilst šādam aprakstam:
- 25. klase: “apģērbi, apavi, galvassegas”;
 - 35. klase: “reklāma; darījumu vadīšana; uzņēmumu pārvaldīšana; biroja darbi”;
 - 39. klase: “transporta pakalpojumi; preču iesaiņošana un uzglabāšana; ceļojumu organizēšana”.

13 2011. gada 26. augustā apelācijas sūdzības iesniedzēja, kas ir uzņēmums, kurš ražo un pārdod apģērbu, apavus un aksesuārus, iesniedza iebildumus, atsaucoties uz šādām agrākām preču zīmēm:

- zemāk attēlotā preču zīme, kas ir reģistrēta Maltā attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 25. un 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē:

- zemāk attēlotā preču zīme, kas saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 18., 25. un 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē, ir starptautiskās reģistrācijas ar spēku vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs priekšmets:

14 Iebildumi tika pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādīto pamatu.

15 Ar 2013. gada 31. oktobra lēmumu *EUIPO* apmierināja iebildumus tikai, ciktāl tie attiecās uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst Nicas nolīguma 25. un 35. klasē. Savukārt tas noraidīja iebildumus attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 39. klasē šī nolīguma izpratnē.

16 2014. gada 23. jūnijā *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome apstiprināja šo lēmumu.

17 2014. gada 5. novembrī *EUIPO* reģistrēja pieteikto preču zīmi attiecībā uz minētajā 39. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kas norādīti šī sprieduma 12. punktā.

18 2014. gada 5. decembrī apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza pieteikumu par šīs preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

19 Ar 2015. gada 25. augusta lēmumu *EUIPO* Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Tā uzskatīja, ka nav pierādīts, ka persona, kas iestājusies lietā, būtu rīkojusies ļauntīgi.

20 2015. gada 4. septembrī apelācijas sūdzības iesniedzēja par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību.

21 Ar apstrīdēto lēmumu *EUIPO* Apelācijas otrā padome noraidīja šo apelācijas sūdzību. Tā uzskatīja, ka, neraugoties uz konfliktējošo apzīmējumu līdzību un to, ka persona, kas iestājusies lietā, zināja par apelācijas sūdzības iesniedzējas agrākajām preču zīmēm, nevarot pastāvēt ļauntība Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, jo preces vai pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir reģistrētas agrākās preču zīmes, no vienas puses, un 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē ietilpstošie pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta apstrīdētā preču zīme, no otras puses, neesot ne identiski, ne līdzīgi. Tā kā ar agrākajām preču zīmēm apelācijas sūdzības iesniedzējai piešķirtās

aizsardzības apjoms un ar apstrīdēto preču zīmi personai, kas iestājusies lietā, piešķirtās aizsardzības apjoms esot atšķirīgs, Apelācijas padome uzskatīja, ka minētais 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts nevar tikt piemērots.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 22 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 23. septembrī, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja prasījumu atcelt apstrīdēto lēmumu un uzdot EUIPO atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu.
- 23 Lai pamatotu savu prasību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja tikai vienu pamatu, kas izriet no Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpuma. Apelācijas sūdzības iesniedzēja norādīja, ka Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka šīs tiesību normas piemērošanas vajadzībām precēm vai pakalpojumiem, uz kuriem attiecas konfliktējošās preču zīmes, ir jābūt identiskiem vai līdzīgiem.
- 24 Vispārējā tiesa šo prasību noraidīja.
- 25 Pēc tam, kad pārsūdzētā sprieduma 30. un 31. punktā Vispārējā tiesa bija atgādinājusi interpretāciju, ko Tiesa savā 2009. gada 11. jūnija spriedumā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) bija izteikusi attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 32. punktā norādīja, ka atbilstošie faktori, ko Tiesa bija minējusi norādītajā spriedumā, ir tikai to apstākļu piemēri, kurus var ņemt vērā, lai lemtu par Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja iespējamo ļaunticību. Šajā ziņā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka “var ņemt vērā arī komerciālo loģiku, kurā iekļaujas pieteikuma reģistrēt apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi iesniegšana, kā arī minēto iesniegšanu raksturojošo apstākļu hronoloģiju”.
- 26 Pārsūdzētā sprieduma 44. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Apelācijas padome ir aprobežojusies ar to, ka “ir piemērojusi judikatūru, kāda izriet it īpaši no 2009. gada 11. jūnija sprieduma *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361, 53. punkts), saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzēja ļauntības priekšnoteikums ir tas, ka trešā persona izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu precī vai pakalpojumu, un tas izraisa sajaukšanu ar reģistrācijai pieteiktu apzīmējumu”.
- 27 Atbilstoši secinājumiem, ko Vispārējā tiesa izdarīja pārsūdzētā sprieduma 54.–57. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītie faktiskie apstākļi, tādi kā iepriekšēja komerciālo attiecību pastāvēšana starp lietas dalībniekiem un vārdiska un grafiska elementa “KOTON” esamība apstrīdētajā preču zīmē, pierāda – lielākais – to, ka persona, kas iestājusies lietā, zināja par agrākajām preču zīmēm, taču nepierāda, ka tai bija negodīgs nodoms. Vispārējā tiesa šī sprieduma 58. punktā no tā secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja “katrā ziņā nekādi nav pierādījusi, ka [Eiropas Savienības] preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienā personai, kas iestājusies lietā, ir bijis nodoms traucēt agrāko preču zīmju izmantošanu”.
- 28 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 60. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka, pamatojamās uz to, “ka apstrīdētā preču zīme tikusi reģistrēta attiecībā uz pakalpojumiem, kas atšķiras no tiem, kuri tiek apzīmēti ar agrākajām [...] Maltas [...] preču zīmēm [...] un [agrāko] starptautisko reģistrāciju, tādējādi izslēdzot jebkādu konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēju”, Apelācijas padome varēja nolemt, ka personas, kas iestājusies lietā, ļaunticība nav tikusi pierādīta.

Lietas dalībnieku prasījumi

29 Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu, un
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, un *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30 *EUIPO* prasījumi Tiesai ir šādi:

- apmierināt apelācijas sūdzību un
- piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Tiesai ir šādi:

- apstiprināt pārsūdzēto spriedumu un
- piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

32 Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza tikai vienu pamatu, kas izriet no Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpuma.

Lietas dalībniekus argumenti

33 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 44. un 60. punktā uzskatot, ka ļauntības esamības priekšnoteikums ir tas, ka apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski vai līdzīgi tām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrāka preču zīme. Šāda prasība Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā absolūtā spēkā neesamības pamata piemērošanai neizrietot ne no šīs regulas, ne no Tiesas judikatūras.

34 Spriežot šādi, Vispārējā tiesa turklāt esot nonākusi pretrunā pārsūdzētā sprieduma 32. punktam, kurā tā ir atgādinājusi, ka faktori, ko Tiesa ir uzskaitījusi 2009. gada 11. jūnija spriedumā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361), ir tikai piemēri, kas ņemti no visiem tiem apstākļiem, ar ko var pierādīt pieteikuma iesniedzēja ļauntību.

35 *EUIPO* no savas puses arī apgalvo, ka Apelācijas padome un Vispārējā tiesa ir pieļāvušas apelācijas sūdzības iesniedzējas norādīto tiesību kļūdu, pamatodamās uz 2009. gada 11. jūnija sprieduma *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) nepareizu izpratni.

36 *EUIPO* uzsver, ka atbilstošais brīdis, lai izvērtētu pieteikuma iesniedzēja ļauntību, esot preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdis. Tādējādi Apelācijas padome un Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, koncentrējoties tikai uz pakalpojumiem, kas ietilpst 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē, attiecībā uz kuriem apstrīdētā preču

zīme galu galā tikusi reģistrēta. EUIPO uzskata, ka tām esot bijis jāpārbauda, vai persona, kas iestājusies lietā, ir rīkojusies ļaunticīgi sava pieteikuma iesniegšanas brīdī, kurš attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 35. un 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē.

- 37 EUIPO piebilst, ka tad, ja Apelācijas padome un Vispārējā tiesa būtu pienācīgi ņēmušas vērā Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto atbilstošo brīdī, tām visticamāk būtu pamats konstatēt, ka persona, kas iestājusies lietā, ir rīkojusies ļaunticīgi, mēģinot piesavināties agrākajās preču zīmēs ietvertu vārdisko un grafisko elementu “KOTON”. Šis konstatējums līdz ar to būtu novedis pie apstrīdētās preču zīmes atzīšanas par spēkā neesošu kopumā, proti, attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem.
- 38 Turklāt uzskats, ka ļauntības konstatēšanas priekšnosacījums ir sajaukšanas iespējas esamība, izraisot to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izklāstījusi Vispārējā tiesā, ka netiktu ievērota atšķirība starp Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto absolūto spēkā neesamības pamatu un šīs regulas 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto relatīvo spēkā neesamības pamatu.
- 39 Persona, kas iestājusies lietā, apstrīd jebkādu no savas puses pieļautu ļauntību un piebilst, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot pierādījusi pretējo. Tātad pārsūdzētais spriedums neesot prettiesisks. Runājot par apelācijas sūdzības iesniedzējas norādīto tiesību kļūdu, tā norāda, ka nav jēgas izvērtēt ļauntības esamību, nepastāvot nekādi sajaukšanas iespējai.
- 40 Persona, kas iestājusies lietā, uzsver, ka tā nekad neesot bijusi apelācijas sūdzības iesniedzējas preču izplatītāja. Tā esot tikai uzturējusi tirdzniecības attiecības ar apelācijas sūdzības iesniedzēju kā ar citu pēdējās minētās preču zīmi apzīmētu preču pircējs, kuras persona, kas iestājusies lietā, tālāk pārdeva Spānijā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja esot vienpusēji pārtraukusi šīs tirdzniecības attiecības 2006. gadā.
- 41 Persona, kas iestājusies lietā, arī apgalvo, ka 2004. gadā tā esot likusi Spānijā reģistrēt vārdisku un grafisku preču zīmi, kas ietver vārdu “KOTON”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē Nicas nolīguma izpratnē. Tā kā šī preču zīme esot bijusi agrāka par apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmes starptautisko reģistrāciju, Spānijas tiesa 2016. gadā esot atcēlusi šo pēdējo minēto preču zīmi. Apelācijas sūdzības iesniedzējas apelācijas sūdzība par šīs tiesas nolēmumu tiek izskatīta.
- 42 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja esot zinājusi par šo personas, kas iestājusies lietā, Spānijas preču zīmi un tā kā tā līdz 2006. gadam esot uzturējusi attiecības ar personu, kas iestājusies lietā, neraugoties uz minētās preču zīmes reģistrāciju 2004. gadā, persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka nevar apgalvot, ka tā ir rīkojusies ļaunticīgi, 2011. gada 25. aprīlī lūdzot reģistrēt apstrīdēto preču zīmi.

Tiesas vērtējums

- 43 Vispirms jāatgādina, ka tad, ja kāds Regulā Nr. 207/2009 ietverts jēdziens tajā nav definēts, tā nozīmes un tvēruma noteikšana ir jāveic atbilstoši tā ierastajai nozīmei ikdienas valodā, ievērojot kontekstu, kādā tas tiek izmantots, un ar šo regulu sasniedzamos mērķus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 14. marts, *Textilis*, C-21/18, EU:C:2019:199, 35. punkts; pēc analogijas skat. spriedumus, 2011. gada 22. septembris, *Budějovický Budvar*, C-482/09, EU:C:2011:605, 39. punkts, un 2012. gada 22. marts, *Génesis*, C-190/10, EU:C:2012:157, 41. punkts).
- 44 Tas ir piemērojams Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajam “ļauņprātības [ļauntības]” jēdzienam, jo Savienības likumdevējs nav definējis šo jēdzienu.

- 45 Lai gan atbilstoši tā ierastajai nozīmei ikdienas valodā jēdziens “ļaunticība” nozīmē, ka ir jābūt negodīgai attieksmei vai nodomam, šis jēdziens turklāt ir jāsaprot saistībā ar preču zīmju tiesību kontekstu, kas ir komercdarbības konteksts. Šajā sakarā Regulas Nr. 40/94, Nr. 207/2009 un Nr. 2017/1001, kas ir pieņemtas secīgi, ir vērstas uz vienu un to pašu mērķi, proti, iekšējā tirgus izveidi un darbību (attiecībā uz Regulu Nr. 207/2009 skat. spriedumu, 2013. gada 27. jūnijs, *Malaysia Dairy Industries*, C-320/12, EU:C:2013:435, 35. punkts). Regulējums attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi it īpaši ir vērstas uz to, lai veicinātu neizkropļotas konkurences sistēmu Savienībā, kurā katram uzņēmumam, lai piesaistītu klientus ar savu preču vai pakalpojumu kvalitāti, ir jāspēj kā preču zīmes reģistrēt tādus apzīmējumus, kas ļauj patērētājam bez sajaukšanas iespējas atšķirt šī uzņēmuma preces vai pakalpojumus no precēm vai pakalpojumiem, kam ir cita izcelsme (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 14. septembris, *Lego Juris/ITSB*, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 38. punkts, un 2019. gada 11. aprīlis, *ÖKO-Test Verlag*, C-690/17, EU:C:2019:317, 40. punkts).
- 46 Līdz ar to Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais absolūtais spēkā neesamības pamats ir piemērojams tad, ja no atbilstīgām un saskanīgām norādēm izriet, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks ir iesniedzis šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikumu nevis ar mērķi godīgi piedalīties konkurences norisē, bet ar nodomu godīgai praksei neatbilstošā veidā radīt kaitējumu trešo personu interesēm vai ar nodomu, kas pat nav vērstas uz konkrētu trešo personu, iegūt ekskluzīvas tiesības citiem mērķiem, nevis tiem, kas izriet no preču zīmes funkcijām, tostarp no šī sprieduma 45. punktā atgādinātās izcelsmes norādes pamatfunkcijas.
- 47 Preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja nodoms ir subjektīvs elements, kas tomēr ir objektīvi jānosaka kompetentajām administratīvajām un tiesu iestādēm. Līdz ar to ikviens apgalvojums par ļaunticības esamību ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus atbilstošos lietas faktiskos apstākļus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 37. un 42. punkts). Tikai šādi apgalvojums par ļaunticības esamību var tikt izvērtēts objektīvi.
- 48 Lietā, kurā tika pasludināts 2009. gada 11. jūnija spriedums *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361), Tiesai, kā tā ir uzsvērusi minētā sprieduma 36. punktā, bija konkrēti uzdots jautājums par gadījumu, kad apstrīdētas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī vairāki ražotāji iekšējā tirgū izmantoja identiskus vai līdzīgus apzīmējumus attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm, kas varēja izraisīt sajaukšanu. Iesniedzējtiesa lūdza Tiesu precizēt, kādi faktori, ja pastāv šāda sajaukšanas iespēja, ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs ir rīkojies ļaunticīgi.
- 49 Līdz ar to un lai gan ļaunticības esamības vērtējums atšķiras no sajaukšanas iespējas esamības vērtējuma, jo šie divi preču zīmju tiesību jēdzieni ir atšķirīgi, Tiesai tika lūgts noteikt kritērijus, lai novērtētu, vai pastāv ļaunticība situācijā, kurā ir konstatēts, ka pastāv sajaukšanas iespēja.
- 50 Tiesa ir atbildējusi, ka šādā gadījumā līdz ar citiem faktoriem ir jāpārbauda, vai pieteikuma iesniedzējs zināja vai tam bija jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto apzīmējumu, kas var izraisīt sajaukšanu ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, un šāda pieteikuma iesniedzēja zināšana var tikt prezumēta it īpaši tad, ja attiecīgajā ekonomikas nozarē par šādu izmantošanu ir vispārzināms (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 39. un 53. punkts).
- 51 No šī sprieduma neizriet, ka ļaunticības esamība Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē var tikt konstatēta vienīgi tādā gadījumā kā tas, par ko Tiesai tika uzdoti jautājumi, kurā iekšējā tirgū identisks vai līdzīgs apzīmējums tiek izmantots attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm, radot sajaukšanu ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta.

- 52 Proti, var būt gadījumi, kuri nav saistīti ar pieņemumu, kā rezultātā ir pieņemts 2009. gada 11. jūnija spriedums *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) un kuros preču zīmes reģistrācijas pieteikums var tikt uzskatīts par iesniegtu ļaunticīgi, neraugoties uz to, ka šī pieteikuma iesniegšanas brīdī trešā persona iekšējā tirgū nav izmantojusi identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm.
- 53 Šajā ziņā Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais absolūtais spēkā neesamības pamats fundamentāli atšķiras no šīs regulas 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā relatīvā spēkā neesamības pamata, jo pēdējā minētā priekšnoteikums ir norādītās regulas 8. panta 2. punktā minētās agrākas preču zīmes esamība, kā arī tas, ka pastāv sajaukšanas iespēja šīs regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ja vien šai agrākajai preču zīmei piemīt reputācija pēdējās minētās regulas 8. panta 5. punkta izpratnē vai tiek piemērots tās 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts. Kā ģenerālvokāte ir norādījusi secinājumā 27. punktā, tāda pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu gadījumā, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nekādā ziņā nav prasīts, lai pieteikuma iesniedzējs būtu agrākas preču zīmes, kas attiecas uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, īpašnieks.
- 54 Ir jāpiebilst, ka gadījumā, ja ir konstatējams, ka apstrīdētas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī trešā persona vismaz vienā dalībvalstī ir izmantojusi šai preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu, nav obligāti jāpierāda sajaukšanas iespējas esamība sabiedrības apziņā, lai varētu piemērot Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
- 55 No interpretācijas, ko Tiesa ir sniegusi 2009. gada 11. jūnija sprieduma *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) 53. punktā, izriet tikai tas, ka tad, ja ir pierādīts, ka trešā persona ir izmantojusi identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, kas ir varējis radīt sajaukšanu, izskatāmās lietas nozīmīgo apstākļu visaptverošas izvērtēšanas kontekstā ir jāpārbauda, vai apstrīdētas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs par to ir zinājis. Tomēr šis elements ir tikai viens no visiem tiem faktoriem, kas ir jāņem vērā.
- 56 Šī sprieduma 52.–55. punktā izklāstīto iemeslu dēļ ir jāsecina, ka tad, ja nepastāv sajaukšanas iespēja starp trešās personas izmantotu apzīmējumu un apstrīdētu preču zīmi vai ja trešā persona neizmanto apstrīdētai preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu, citi faktiskie apstākļi attiecīgajā gadījumā var būt atbilstošas un saskanīgas norādes, kas pierāda pieteikuma iesniedzēja ļaunticību.
- 57 No tā izriet, ka, pārsūdzētā sprieduma 44. punktā nospriežot, ka “pieteikuma iesniedzēja ļauntības priekšnoteikums ir tas, ka trešā persona izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu precī vai pakalpojumu, kas var izraisīt sajaukšanu ar apzīmējumu, kurš ir pieteikts reģistrācijai”, Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Tiesas judikatūru un ir piešķīrusi Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktam pārāk šauru piemērošanas jomu.
- 58 Šī tiesību kļūda ir ietekmējusi Vispārējās tiesas argumentāciju, jo, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 60. punkta, tā ir uzskatījusi, ka tas, ka apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst citā Nicas nolīguma klasē, nevis tajās, attiecībā uz kurām ir reģistrētas un izmantotas apelācijas sūdzības iesniedzējas agrākās preču zīmes, ļauj Apelācijas padomei secināt, ka personas, kas iestājusies lietā, ļauntība nav tikusi pierādīta.
- 59 Izmantojot šādu pieeju, Vispārējā tiesa pretēji tam, kas ir norādīts jau pašā Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējumā un Tiesas judikatūrā, veicot savu visaptverošo vērtējumu, nav ņēmusi vērā visus nozīmīgus faktiskos apstākļus, kādi ir pastāvējuši reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, lai gan šis brīdis ir bijis noteicošais (spriedums, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 35. punkts).

- 60 Tādējādi Vispārējai tiesai būtu bijis jāņem vērā fakts, kas nav apstrīdēts un uz ko ir atsaukusies apelācijas sūdzības iesniedzēja, ka persona, kas iestājusies lietā, ir lūgusi reģistrēt apzīmējumu, kurš ietver stilizētu vārdu “KOTON”, kā Eiropas Savienības preču zīmi ne tikai attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē, bet arī attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25. un 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē un kas atbilst tām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem apelācijas sūdzības iesniedzēja bija reģistrējusi preču zīmes, kas ietver šo stilizēto vārdu.
- 61 Lai gan no Regulas Nr. 207/2009 52. panta 3. punkta izriet, ka šī panta 1. punktā minētie absolūtie spēkā neesamības pamati attiecīgā gadījumā var pastāvēt tikai attiecībā uz daļu no precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta apstrīdēta preču zīme, tomēr apelācijas sūdzības iesniedzēja ir lūgusi atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu kopumā un tāad šis pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir bijis jāizvērtē, novērtējot personas, kas iestājusies lietā, nodomu brīdī, kad tā attiecībā uz dažādām precēm un pakalpojumiem, ieskaitot tekstilizstrādājumu preces, bija lūgusi reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi, kas ietver vārdisku un grafisku elementu, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja bija jau bija izmantojusi attiecībā uz tekstilizstrādājumu precēm.
- 62 Turklāt, kļūdaini kvalificējama identiska vai līdzīga apzīmējuma izmantošanu attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski vai līdzīgi precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem galu galā ir tikusi reģistrēta apstrīdēta preču zīme, kā būtisku nosacījumu, lai piemērotu Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Vispārējā tiesa tikai pilnīguma labad ir aplūkojusi faktu, ka starp personu, kas iestājusies lietā, un apelācijas sūdzības iesniedzēju ir pastāvējušas tirdzniecības attiecības, kuras apelācijas sūdzības iesniedzēja ir pārtraukusi. Turklāt tā nav izvērtējusi, vai preču zīmes, kas ietver stilizētu vārdu “KOTON”, reģistrācijas pieteikumam attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 25., 35. un 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē, ir bijusi komerciāla loģika saistībā ar personas, kas iestājusies lietā, darbību.
- 63 Līdz ar to, lai gan Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 32. punktā ir minējusi “komerciālu loģiku, kurā iekļaujas reģistrācijas pieteikuma iesniegšana”, un “notikumu, kas raksturo šo iesniegšanu, hronoloģiju” kā apstākļus, kas var būt nozīmīgi, Vispārējā tiesa tālāk savā spriedumā tos nav pilnībā izvērtējusi.
- 64 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 56. punktā, protams, ir uzskatījusi, ka tas, ka ir pagājis pietiekami ilgs laikposms starp minēto tirdzniecības attiecību beigām un apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, liecina pret personas, kas iestājusies lietā, ļauntības pastāvēšanu.
- 65 Tomēr šī vērtējuma elementa esamība pārsūdzētajā spriedumā nav pietiekama, lai varētu piemērot noteikumu, saskaņā ar kuru, ja Vispārējās tiesas nolēmuma motīvos ir atklāts Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa ir balstīta uz citiem tiesiskiem motīviem, šāds pārkāpums nevar izraisīt šī nolēmuma atcelšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 26. jūlijs, Čehijas Republika/Komisija, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 56. punkts un tajā minētā judikatūra). Pārsūdzētā sprieduma 56. punktā Vispārējās tiesas norādītais apstāklis ir tikai viens no elementiem to citu elementu vidū, kurus ir bijis jāņem vērā, veicot visaptverošu vērtējumu un tajā pienācīgi aplūkojot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kādu persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 25., 35. un 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē, kas ir vērtējums, kuru Vispārējā tiesa nav veikusi.
- 66 No visa iepriekš minētā izriet, ka vienīgais apelācijas sūdzības pamats ir pamatots un pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 67 No Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas izriet, ka tad, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

- 68 Šajā lietā Tiesas rīcībā ir visa nepieciešamā informācija, lai galīgi lemtu par pirmajā instancē celtās prasības vienīgo pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.
- 69 Kā ir izklāstīts šī sprieduma 21. punktā, Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka, lai konstatētu, ka persona, kas iestājusies lietā, ir bijusi ļaunticīga, ir jābūt pierādītai identiska vai līdzīga apzīmējuma izmantošanai attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski vai līdzīgi tām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta apstrīdētā preču zīme. Uz šī pamata tā ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību.
- 70 Kā izriet no šī sprieduma 52.–57. punkta, šādā argumentācijā ir pieļauta tiesību kļūda, jo ar to tiek pārāk sašaurināta Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas joma.
- 71 Līdz ar to apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par prasījumu atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu

- 72 Tā kā Tiesa atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajā daļā paredzētajai kompetencei ir nolēmusi atcelt Apelācijas padomes lēmumu, saskaņā ar Regulas 2017/1001 72. panta 6. punktu kompetentajai EUIPO instancei ir jāpieņem jauns lēmums, pamatojoties uz visaptverošu vērtējumu, kurā tiek ņemts vērā apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikums, kāds 2011. gada 25. aprīlī ticis iesniegts attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 25., 35. un 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzējas pienācīgi pierādītie apstākļi, tāpat kā apstākļi, kurus persona, kas iestājusies lietā, ir pienācīgi pamatojusi savā aizstāvībā pret pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.
- 73 Līdz ar to ir jānoraida prasījums, kas ir vērst uz to, lai Tiesa atzītu apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 74 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā pati taīsa galīgo spriedumu, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 75 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 76 Apelācijas sūdzības iesniedzējai spriedums būtībā ir labvēlīgs, jo pārsūdzētais spriedums un apstrīdētais lēmums ir atcelti. Tā ir prasījusi piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 77 EUIPO ir prasījis, lai tam kopā ar personu, kas iestājusies lietā, tiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 78 Tādējādi ir jāpiespriež personai, kas iestājusies lietā, un EUIPO vienādās daļās atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas tai ir radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē lietā T-687/16, gan apelācijas instancē. Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 190. panta 2. punktu nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem ir radušies saistībā ar procesu Apelāciju padomē, uzskata par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedumu *Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Nadal Esteban* (“STYLO & KOTON”) (T-687/16, EU:T:2017:853).
- 2) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2016. gada 14. jūnija lēmumu lietā R 1779/2015-2.
- 3) Noraidīt prasījumu atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu.
- 4) Piespriest *Joaquín Nadal Esteban* un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) vienādās daļās atlīdzināt *Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ* tiesāšanās izdevumus, kas tai ir radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē lietā T-687/16, gan apelācijas instancē.

[Paraksti]